

for det første det Krav, som saa ofte har været nævnt, en Omlægning af de indirekte Skatter, saaledes at Naar- og Hjælpestoffer, Forbrugs- og Livsfornødenheder bleve nedsatte eller fri, medens der sattes højere Skat paa Luksus o. s. v. Det er det, der altid har lydt. Dette er i nogen Maade stet Fjlbest ved det forelagte Lovforslag med de eventuelle Ændringer, som Tingene nu maatte foretage. Det er det ene af Kravene. De andre Krav, som lyde, ere jo for det første dette, at komme de overbeholdte Kommuner til Hjælp, og saa endelig, at ogsaa den store Indtægt eller Formuen kommer til at deltage i Skatten til Staten. Disse Skatteforandringer ere jo alle bebudede af den højtærede Finansminister, og jeg mener, at vi alle, til hvilket Parti vi end høre, skulde ham Tak for Behudelsen og for den eventuelle Fremlæggelse i en nær Fremtid af disse Forslag. Det forekommer mig, at naar der er Tale om, at Samfundets Borgere skulle betale Skat, saa kunde alle Landets Skatteydere passende inddeles i tre Hovedgrupper; det er en Selvfølge, at man kan udvide Grænserne; men det har intet at sige over for Skattereformen. Til den første Gruppe vil jeg da henregne alle de økonomisk uheldigt stillede, som har svært ved at klare sig i disse vanskelige Tider. Disses Tal findes i alle Livsstillinger, i By og paa Land, blandt Haandværkere og Landmænd, kort sagt de økonomisk uheldigt stilledees Tal er stort. Saa er der dernæst en Samfundsgruppe, som i Almindelighed gaar under Navn af Middelfstanden. Det er de Folk, der sidde jævnt godt i det, saa at de kunne klare sig. Deres Tal er heldigvis det største. Men saa er der en tredje Gruppe, nemlig de med de store Indtægter og den store Formue. Nu have vi vel fra Modstanderne af Indtægts- og Formuefatten hørt den Aastand fremfat: Ja, hvad hjælper det i Grunden med en saadan Skat? Det er jo at tage af den eneomme, hvad man giver af den anden! Det er det imidlertid ingenlunde. Jeg vil indrømme, at det er det for den Gruppe, man betegner som Middelfstanden; thi de ville i det eventuelle Forslag — vi kende det jo ikke i Enkelthederne — slippe for nogle af Kommunens Byrder, men paa den anden Side ville de ogsaa komme til at

deltage i den eventuelle Formue- og Indtægtskat. Men den første Gruppe, de økonomisk uheldigt stillede, vil slippe for en Skat, og denne vil blive baaren af Folkene med de store Indtægter og de store Formuer, og hvis ikke det er en Revision af vor Skattelovgivning paa en retfærdig Maade, saa kender jeg ikke, hvad Retfærdighed er paa dette Omraade. Det forekommer mig derfor, at der baade i de forelagte Lovforslag og i de bebudede er et Grundlag for en Forhandling, der peger i den absolut rigtige Retning, og jeg vil derfor rette den Opfordring og Anmodning — det behøves jo i Virkeligheden ikke; men jeg skal tillade mig alligevel at gøre det — til ærede Medlemmer i denne Sal, hvilket Parti de end tilhøre, saavidt muligt at se bort fra Partiinteresser og tidligere Standpunkter i mange Spørgsmaal, saa at der ikke bliver Tale om noget Principrytteri fra noget af Partiernes Side, vi skulle kun se paa Sagerne, saavel paa de Sager, der allerede ere forelagte, som paa dem, der ville blive forelagte, efter hvad der er behudet, thi de pege ubetinget i en heldig Retning, og det vil være en Ære for den danske Rigsdag, om den kunde løse saadanne betydningfulde Samfundsspørgsmaal i Forbindelse med en Regering, der erklærer sig villig til at forhandle om disse Spørgsmaal. Det vil i første Række blive til Gavn for de mindre velstillede og dernæst for hele Samfundet, for hele det danske Folk.

Neergaard: Denne Forhandling har nu været længe, og jeg har det Indtryk, at Medlemmernes Interesse begynder kendselig at svæktes. Jeg skal derfor gøre mig yderste Fjld for ikke at forlænge Debatten mer end højt nødvendigt. Imidlertid er jeg nødt til at gøre nogle Bemærkninger over for de forskellige Indvendinger, der ere blevne gjorte over for det, jeg er fremkommen med; men jeg skal som sagt gøre det saa kort som muligt. Jeg skal begynde med at sige, at jeg hører til dem, som mene, at det næppe fører synderlig vidt at debattere om de egentlige principielle Modsetninger. Det er rigtigt og nødvendigt, at disse principielle Modsetninger ere komne frem, og ingen Tolddebat kan føres uden det, men jeg tror ikke, det vil være synderligt frugtbringende nu at komme tilbage til disse Stridigheder i nogen